

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 10.1.2006
KOM(2005) 714 wersja ostateczna

2006/0002 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające plan zarządzania połowami gładzicy i soli na Morzu Północnym

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest takie zarządzanie połowami gładzicy i soli, aby zasoby gładzicy i soli zostały odbudowane do poziomu nieprzekraczającego bezpiecznych granic biologicznych i aby były one później eksploatowane w sposób zrównoważony.

- **Kontekst ogólny**

Gładzica i sola są od wielu dziesięcioleci poławiane na południowej części Morza Północnego razem przy użyciu włoków ramowych. Od połowy lat pięćdziesiątych śmiertelność połowowa wśród zasobów gładzicy wzrosła ponad dwukrotnie, lecz zasoby gładzicy zmniejszyły się i wyładunki, po krótkotrwałym wzroście w połowie lat osiemdziesiątych, wróciły do poziomu z późnych lat sześćdziesiątych. W tym samym okresie połowy soli wykazały podobną tendencję.

- **Obowiązujące przepisy w obszarze, którego dotyczy wniosek**

Połowy gładzicy i soli na Morzu Północnym podlegają przepisom corocznych rozporządzeń dotyczących wielkości dopuszczalnych połowów (Całkowite dopuszczalne połowy i limity nakładu połowowego). Ostatnim z tych rozporządzeń jest rozporządzenie Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe. Połowy podlegają również rozporządzeniu Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2056/2001 z dnia 19 października 2001 r. ustanawiającym dodatkowe środki techniczne w celu odnowienia zasobów dorsza w Morzu Północnym i na zachód od Szkocji. Nie istnieją jednak rozporządzenia dotyczące długoterminowego zarządzania zasobami gładzicy i soli na tym obszarze.

Niniejszy wniosek jest w dużej mierze zbliżony do wniosku Komisji dotyczącego zasobów soli w Zatoce Biskajskiej i w Kanale Zachodnim (COM(2003) 819) pod względem kryteriów w zakresie określania całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) oraz dostosowywania śmiertelności połowowej, a struktura wniosku jest zbliżona do struktury rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiającego środki odnowienia zasobów dorsza.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Niniejszy wniosek jest sporządzony zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa, planem działania na rzecz ochrony różnorodności biologicznej oraz planem realizacji uzgodnionym na światowym szczycie w sprawie zrównoważonego rozwoju w 2002 r.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Jako główne forum konsultacji z sektorem rybołówstwa została ustanowiona Regionalna Rada Doradcza ds. Morza Północnego. Należą do niej przedstawiciele komercyjnego sektora rybołówstwa, organizacje pozarządowych zajmujących się środowiskiem morskim oraz sektora przetwórstwa ryb.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki zostały one uwzględnione

Wkład zainteresowanych stron oraz odpowiedzi Komisji zostały opisane w poprzedniej sekcji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Dziedziny nauki/wiedzy fachowej

Naukowcy zajmujący się rybołówstwem w laboratoriach badawczych ds. rybołówstwa w Państwach Członkowskich.

Zastosowana metodologia

Komitety krajowych ekspertów pracujące w drodze porozumienia na podstawie krajowych danych dotyczących połowów.

Główne organizacje/eksperti, z którymi się konsultowano

Międzynarodowa Rada Badań Morza i Komitet Naukowo-Techniczny i Gospodarczy ds. Rybołówstwa.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Wskazano na potencjalnie poważne zagrożenia, których skutki mogłyby być nieodwracalne. Nie ma zgody, co do występowania takich zagrożeń.

Wspólnota występuje corocznie do Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz do Komitetu Naukowo-Technicznego i Gospodarczego ds. Rybołówstwa (STECF) o wydanie naukowej opinii na temat stanu ważnych zasobów ryb.

Komitety te stwierdziły, że gładzica i sola są głównie poławiane razem w łowiskach mieszanych oraz że w odniesieniu do zasobów gładzicy istnieje ryzyko zmniejszonej zdolności reprodukcyjnej, a także ryzyko, że zasoby te są poławiane w sposób niezrównoważony i są przelawiane w stosunku do najwyższego pozysku, który mógłby być uzyskany. Duża część złowionych gładzic jest wyrzucana. W 2003 r. wspomniane Komitety wydały opinię, że potrzebny jest plan odbudowy zasobów gładzicy. W 2004 r. Komitety zaleciły odbudowę wielkości zasobów do ponad 230 000 t w 2006 r. (wzrost o 24 %). Podobna opinia została wydana w 2005 r.

Te same Komitety stwierdziły, że zasoby soli w Morzu Północnym wykazują obecnie pełną zdolność reprodukcyjną, lecz istnieje ryzyko, że są one poławiane w sposób niezrównoważony. Zasoby te są przelawiane w stosunku do najwyższego długoterminowego pozysku, który mógłby być uzyskany. ICES zaleciła ponadto ograniczenie połowów o 36 % w celu utrzymania zasobów soli na poziomie nieprzekraczającym bezpiecznych granic biologicznych w 2007 r. Przy obecnym poziomie śmiertelności połowowej zasoby soli w Morzu Północnym przekroczą bezpieczne granice biologiczne w 2007 r.

Zgodnie z zaleceniem ICES dotyczącym długoterminowego zarządzania, niskie wartości docelowe śmiertelności połowowej (znacznie niższe niż obecne) umożliwiają jednocześnie osiągnięcie niskiego ryzyka dla reprodukcji oraz wysokiego długoterminowego pozysku. Zasadniczo oba cele nie stoją ze sobą w konflikcie. Niska śmiertelność połowowa doprowadzi do wysokiego pozysku przy niskim ryzyku dla reprodukcji - ryzyku nieprzekraczającym poziomu 5-10 %, który zarządzający ogólnie uważają za możliwy do zaakceptowania. Docelowe wartości śmiertelności połowowej na poziomie 0,3-0,4 są uważane za właściwe. Jednak metoda zarządzania oparta na stałych TAC doprowadziłaby ostatecznie do niższego pozysku i większego ryzyka.

Sposób udostępnienia porad ekspertów

Publikacja w internecie i na serwerze Europa

• Ocena wpływu

Na Morzu Północnym poławiane jest rocznie około 18 000 t soli i 72 000 t gładzicy, których wartość przy pierwszej sprzedaży wynosi około 300 mln EUR, z czego około 140 mln EUR pochodzi ze sprzedaży gładzicy. Flota połowowa składa się z około 114 statków z Belgii, 390 z Niderlandów, 11 trawlerów bocznych z Danii, 290 z Niemiec i 110 z Wielkiej Brytanii. Gładzica jest również ważnym gatunkiem dla połowów dokonywanych przez 375 duńskich trawlerów poniżej 24 m oraz 95 sejnerów. Wśród sejnerów pływających pod banderą Danii gładzica stanowi ponad połowę połowów. Zakładając, że załoga statku wynosi średnio 5 osób, około 4 500 miejsc pracy na morzu jest bezpośrednio uzależnione od zasobów soli i płastugokształtnych, a część zarobków dalszych 2 400 miejsc pracy jest uzależniona od zasobów gładzicy. Dodatkowe miejsca pracy na lądzie w sektorach związanych z przetwarzaniem, przeładunkiem, marketingiem i gastronomią są uzależnione od dostaw soli i gładzicy z sektora połowów, w chwili obecnej nie jest jednak możliwe podanie dokładnej ich liczby.

Ocena ekonomiczna przeprowadzona przez STECF wykazała, że duńska flota eksploatująca zasoby gładzicy w ostatnim czasie prowadziła działalność na poziomie przynoszącym straty między 5 % a 23 %. Belgijskie trawlery boczne przynosiły straty w latach 2002 i 2003. W Niderlandach duże (ponad 24 m) trawlery boczne nie były rentowne w latach 2002 i 2003. Mniejsze trawlery boczne uzyskały marżę zysku z działalności w wysokości raptem 2,9 % - 3,3 % w latach 2001-2004.

Dalsze prowadzenie połowów na obecnym poziomie stanowi poważne zagrożenie dla zrównoważenia zasobów gładzicy i w związku z tym dla około połowy wartości tego rodzaju rybołówstwa. Strata gładzicy jako części składowej wyładunków miałyby zatem

poważny negatywny wpływ na żywotność całego sektora. Niektóre sektory, zwłaszcza sektor duński, są w większym stopniu uzależnione od gładzicy niż od soli. Dalsze prowadzenie połowów na obecnym poziomie również stwarza niepotrzebne koszty przy połowach soli, jako że ten sam pozysk można osiągnąć przy niższym nakładzie połowowym. Z rybołówstwa można uzyskać większą wartość ekonomiczną, jeżeli nacisk na połowy zostanie zmniejszony, dlatego ze zmniejszeniem śmiertelności połowowej związane są zarówno korzyści ekonomiczne, jak i korzyści związane z ochroną zasobów. Ponieważ flota rybacka eksploatująca zasoby gładzicy i soli prowadzi działalność na poziomie przynoszącym straty lub przy bardzo niskiej marży zysku, pilnie wskazane jest podjęcie środków w celu przywrócenia rentowności, niezależnie od ich wartości związanych z ochroną zasobów.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Wniosek dotyczący planu zarządzania zapewniającego zrównoważoną eksploatację zasobów gładzicy i soli w Morzu Północnym.

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, który przewiduje ustanowienie planu zarządzania połowami mieszanych zasobów w celu zapewnienia zarządzania zasobami w bezpiecznych granicach biologicznych. Szersze cele wspólnej polityki rybołówstwa są określone w art. 2 wspólnej polityki rybołówstwa i obejmują zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morskich, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Proponowane działanie jest tak proste jak jest to konieczne dla działania skutecznego i zgodnego z rozporządzeniem (WE) nr 2371/2002.

Niniejszy wniosek nie powoduje żadnych bezpośrednich konsekwencji finansowych dla budżetu Wspólnoty. Wniosek przewiduje właściwe wykorzystanie istniejących instrumentów zarządzania w celu osiągnięcia wymaganych celów związanych z ochroną zasobów.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne środki nie byłyby odpowiednie z następujących powodów:

Rozporządzenie jest instrumentem legislacyjnym zgodnym z wymaganiami planu zarządzania na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie powoduje żadnych konsekwencji finansowych dla budżetu Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające plan zarządzania połowami gładzicy i soli na Morzu Północnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z opinią naukową otrzymaną ostatnio od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES), spowodowana odłowami stopa śmiertelności wśród zasobów gładzicy na Morzu Północnym przewyższa poziom określony przez ICES jako zgodny z zasadami ostrożnego podejścia w zarządzaniu zasobami rybołówstwa i istnieje ryzyko, że zasób ten jest odławiany w sposób niezrównoważony.
- (2) Zgodnie z opinią komitetu ekspertów badającego wieloletnie strategie zarządzania największy pozysk soli otrzymuje się przy stopie śmiertelności połowowej w wysokości 0,2³.
- (3) Artykuł 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa⁴ przewiduje ustanowienie planu zarządzania połowami mieszanych zasobów.
- (4) Wraz z dużą częścią połowów gładzicy na Morzu Północnym poławiana jest również sola. Niemożliwe jest rozwiązanie kwestii zarządzania zasobami gładzicy niezależnie od zarządzania połowami soli.
- (5) Należy podjąć działania w celu ustanowienia wieloletniego planu zarządzania zasobami gładzicy na Morzu Północnym oraz zasobami soli na Morzu Północnym zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002.

---

¹ Dz.U. C , , str. .

² Dz.U. C , , str. .

³ SEC(2004) 1209 z 1.10.2004.

⁴ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

- (6) Celem tego planu powinno być zapewnienie takiej eksploatacji zasobów gładzicy oraz soli na Morzu Północnym, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 przewiduje między innymi, że aby osiągnąć cele Wspólnej Polityki Rybołówstwa, Wspólnota ma stosować ostrożne podejście poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i utrzymanie zasobów, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz zminimalizowanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie. Wspólnota ma na celu stopniowe wdrażanie podejścia do zarządzania rybołówstwem na podstawie ekosystemu, które przyczynia się do skutecznej działalności połowowej w ramach sprawnego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć na celu uczciwe standardy życiowe dla tych, którzy zależni są od połowów gładzicy i soli na Morzu Północnym, biorąc pod uwagę interesy konsumentów.
- (8) Możliwe jest kontrolowanie stopy śmiertelności połowowej poprzez ustanowienie odpowiedniej metody określania poziomu całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) zasobów, o których mowa, oraz systemu obejmującego ograniczenia dozwolonych dni na morzu, ograniczającego nakład połowowy tych zasobów do poziomu, przy którym przekroczenie planowanej śmiertelności połowowej jest mało prawdopodobne.
- (9) W celu zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, należy ustanowić dodatkowe środki kontroli oprócz lub w drodze odstępstwa od środków określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁵ oraz rozporządzeniu Komisji (EWG) 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym szczegółowe zasady dla zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez Państwa Członkowskie⁶.
- (10) Zgodnie z opinią Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa, zapobiegawcza biomasa dla zasobów gładzicy w Morzu Północnym powinna wynosić 230 000 t; ta stopa śmiertelności połowowej konieczna do osiągnięcia najwyższego pozysku zasobów gładzicy na Morzu Północnym w ujęciu długoterminowym wynosi 0,3, a zapobiegawcza biomasa dla zasobów soli na Morzu Północnym powinna wynosić 35 000 t,

---

⁵ Dz.U. L 261, 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128, 21.5.2005, str. 1).

⁶ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i cel

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan zarządzania połowami gładzicy i soli na Morzu Północnym ('plan zarządzania').
2. Dla celów niniejszego rozporządzenia „Morze Północne” oznacza obszar morza wyznaczony przez Międzynarodową Radę Badań Morza jako podobszar IV.

Artykuł 2

Cel planu zarządzania

1. Plan zarządzania zapewnia zrównoważoną eksploatację zasobów gładzicy i soli w Morzu Północnym.
2. Określony w ust. 1 cel osiąga się przy utrzymaniu stopy śmiertelności połowowej gładzicy w Morzu Północnym na poziomie równym lub nieprzekraczającym 0,3.
3. Określony w ust. 1 cel osiąga się przy utrzymaniu stopy śmiertelności połowowej soli na poziomie równym lub nieprzekraczającym 0,2.

ROZDZIAŁ II

Całkowite dopuszczalne połowy

Artykuł 3

Określanie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC)

1. Każdego roku Rada, w oparciu o wniosek Komisji, podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o całkowitych dopuszczalnych połowach (TAC) zasobów gładzicy i soli na Morzu Północnym w kolejnym roku.
2. Całkowite dopuszczalne połowy gładzicy określa się zgodnie z art. 4.
3. Całkowite dopuszczalne połowy soli określa się zgodnie z art. 5.

Artykuł 4

Procedura określania całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) gładzicy

1. Rada ustala całkowite dopuszczalne połowy (TAC) gładzicy na poziomie, który według naukowej oceny przeprowadzonej przez Komitet Naukowy, Techniczny oraz Gospodarczy ds. Rybołówstwa (STECF) odpowiada najwyższej wartości spośród:
  - a) TAC, którego stosowanie doprowadziłoby w roku jego stosowania do obniżenia o 10 % poziomu śmiertelności połowowej w stosunku do szacowanego poziomu śmiertelności połowowej w roku poprzednim.
  - b) TAC, którego stosowanie doprowadziłoby w roku jego stosowania do śmiertelności połowowej wynoszącej 0,3 u ryb w wieku 2-4 lat.
2. W przypadku, gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC przekraczającego TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada ustala TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego powiększony o 15 %.
3. W przypadku, gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC niższego od TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada ustala TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego pomniejszony o 15 %.

Artykuł 5

Procedura określania całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) soli

1. Rada ustala całkowite dopuszczalne połowy (TAC) soli na poziomie, który według naukowej oceny przeprowadzonej przez STECF odpowiada najwyższej wartości spośród:
  - a) TAC, którego stosowanie doprowadziłoby do takiej samej proporcjonalnej zmiany w śmiertelności połowowej soli, jaka jest osiągnięta w wyniku stosowania art. 4 ust. 1 w odniesieniu do gładzicy;
  - b) TAC, którego stosowanie doprowadziłoby w roku jego stosowania do poziomu śmiertelności połowowej w wysokości 0,2;
  - c) TAC, którego stosowanie doprowadziłoby w roku jego stosowania do obniżenia o 10 % poziomu śmiertelności połowowej w stosunku do szacowanego poziomu śmiertelności połowowej w roku poprzednim.
2. W przypadku, gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC przekraczającego TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada ustala TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego powiększony o 15 %.
3. W przypadku, gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do określenia TAC niższego od TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada ustala TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego pomniejszony o 15 %.

ROZDZIAŁ III

Ograniczenie nakładu połowowego

Artykuł 6

Ograniczenie nakładów połowowych

1. TAC, o których mowa w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, uzupełnia się o system ograniczeń nakładu połowowego oparty na obszarach geograficznych i grupach narzędzi połowowych, a także o związane z nimi warunki wykorzystania tych wielkości dopuszczalnych połowów określone w załączniku IVa do rozporządzenia Rady (WE) nr 27/2005 ⁷.
2. Każdego roku Rada, w oparciu o wniosek Komisji, podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o maksymalnej liczbie dni na morzu, która przysługuje wspólnotowym statkom rybackim stosującym włoki ramowe o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 80 mm i podlegającym systemowi ograniczeń nakładu połowowego, o którym mowa w ust. 1.
3. Coroczna korekta maksymalnej liczby dni, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jest proporcjonalna do corocznej korekty stopy śmiertelności połowowej zgodnie z art. 5 ust. 1.
4. Jeżeli jest to konieczne dla odbudowy żywych zasobów morskich innych niż gładzica lub sola lub zarządzania innymi zasobami, Rada podejmuje decyzję większością kwalifikowaną w oparciu o wniosek Komisji o mniejszej liczbie dni na morzu niż liczba przewidziana zgodnie z ust. 3.

ROZDZIAŁ IV

Monitorowanie, inspekcja i nadzór

Artykuł 7

Raporty połowowe

Artykuły od 19b do 19e oraz art. 19j rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 mają zastosowanie w odniesieniu do wspólnotowych statków rybackich z zastrzeżeniem art. 6 niniejszego rozporządzenia.

---

⁷ Dz.U. L 12, 14.1.2005, str. 1.

Artykuł 8

Margines tolerancji

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83, dozwolony margines tolerancji w szacowaniu ilości, w kilogramach, żywej wagi zatrzymanej na pokładach wspólnotowych statków rybackich, które przebywały na Morzu Północnym, wynosi 8 % ilości podanej w dzienniku połowowym. W przypadku, gdy prawodawstwo wspólnotowe nie przewiduje żadnego współczynnika przeliczeniowego, obowiązuje współczynnik przeliczeniowy przyjęty przez Państwo Członkowskie, pod którego banderą pływa statek.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do gatunku organizmu morskiego, jeżeli jego ilość zatrzymana na pokładzie jest mniejsza niż 50 kg.

Artykuł 9

Ważenie wyładunków

W odniesieniu do wyładunków zrealizowanych przez każdy wspólnotowy statek rybacki, który przebywał na Morzu Północnym, właściwe organy Państwa Członkowskiego gwarantują, że:

- a) ważone są wszystkie ilości gładzicy i soli wyładowane ze wspólnotowego statku rybackiego, na pokładzie którego przewożona jest każda ilość gładzicy przekraczająca 500 kg lub każda ilość soli przekraczająca 300 kg ;
- b) ważenie gładzicy i soli odbywa się w obecności kontrolerów przed transportem z miejsca wyładunku i przed pierwszą sprzedażą;
- c) ważenie jest przeprowadzane z wykorzystaniem wag, których dokładność w granicach dopuszczalnego marginesu tolerancji została poświadczona przez właściwe organy Państwa Członkowskiego.

Artykuł 10

Uprzednie zgłoszenie

1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał na Morzu Północnym i przewozi na pokładzie więcej niż 500 kg gładzicy lub więcej niż 300 kg soli, przekazuje na przynajmniej cztery godziny przed przybyciem statku do portu lub miejsca wyładunku w Państwie Członkowskim właściwym organom tego Państwa Członkowskiego informacje o:
  - (a) nazwie portu lub miejscu wyładunku;
  - (b) szacunkowym czasie przybycia do portu lub miejsca wyładunku;
  - (c) ilościach (w kilogramach żywej wagi) wszystkich gatunków, których ilość znajdująca się na pokładzie przekracza 50 kg.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, może również zostać dokonane przez przedstawiciela kapitana wspólnotowego statku rybackiego.
3. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał na Morzu Północnym i chce dokonać przeładunku jakiegokolwiek ilości gładzicy lub soli znajdującej się na pokładzie lub wyładunku jakiegokolwiek ilości gładzicy lub soli w porcie lub miejscu wyładunku w państwie trzecim, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, właściwym organom Państwa Członkowskiego bandery na przynajmniej 24 godziny przed przeładunkiem lub wyładunkiem w państwie trzecim.

Artykuł 11

Oddzielne składowanie gładzicy i soli

1. Jeżeli na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał na Morzu Północnym, składowane są ilości gładzicy i soli przekraczające 50 kg, zakazane jest trzymanie na pokładzie tego statku, w jakimkolwiek pojemniku, jakiegokolwiek ilości gładzicy lub soli zmieszanych z innymi gatunkami organizmów morskich.
2. Pojemniki, w których trzymana jest gładzica lub sola, składuje się oddzielnie od innych pojemników.
3. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich, które przebywały na Morzu Północnym, zapewniają konieczną pomoc inspektorom Państw Członkowskich, aby umożliwić kontrolę porównawczą ilości wpisanych w dzienniku połowowym z połowem gładzicy i soli zatrzymanym na pokładzie.

Artykuł 12

Transport gładzicy i soli

W drodze odstępstwa od przepisów art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, ilościom większym niż 100 kg jakiegokolwiek mieszanki gładzicy i soli, które są transportowane do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu, towarzyszy kopia jednej z deklaracji przewidzianych w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia dotycząca transportowanych ilości gładzicy i soli. Wyjątek przewidziany w art. 13 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 nie ma zastosowania.

Artykuł 13

Szczególny program monitorowania

W drodze odstępstwa od przepisów art. 34c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, szczególnie programy monitorowania zasobów gładzicy i soli na Morzu Północnym mogą trwać ponad dwa lata od dnia ich wejścia w życie.

Rozdział V

Dalsze działania

Artykuł 14

Ocena środków zarządzania

1. W oparciu o ocenę STECF Komisja dokonuje oceny wpływu środków zarządzania na zasoby gładzicy i soli na Morzu Północnym oraz na połowy tych zasobów w drugim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz w każdym kolejnym roku.
2. Komisja zwraca się do STECF o wydanie naukowej opinii na temat postępu dokonanego w kierunku osiągnięcia celów planu zarządzania w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz co trzy lata w okresie stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli jest to właściwe, Komisja proponuje odpowiednie środki, a Rada podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o alternatywnych środkach dla osiągnięcia celu określonego w art. 2.

Artykuł 15

Szczególne okoliczności

W przypadku, gdy STECF stwierdzi, że stado tarłowe gładzicy bądź soli, lub oba stada, wykazują zmniejszoną zdolność reprodukcyjną, Rada w oparciu o wniosek Komisji podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o całkowitych dopuszczalnych połowach (TAC) gładzicy niższych niż TAC przewidziany w art. 4, o całkowitych dopuszczalnych połowach (TAC) soli niższych niż TAC przewidziany w art. 5 oraz o liczbie dni na morzu niższej niż liczba przewidziana w art. 6.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*